

Bruksela, 10 grudnia 2015 r.
(OR. en)

15226/15

PUBLIC 84
INF 203

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – WRZESIEŃ 2015 R.

Niniejszy dokument stanowi wykaz aktów przyjętych przez Radę we wrześniu 2015 r.^{1 2}

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz w stosownych przypadkach objaśnienia głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów ustanowionych na mocy umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itp.

² W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej mogą wystąpić różnice między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt został przyjęty, a faktyczną datą samego aktu, ponieważ akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej są uznawane za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje na temat przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Dokument ten jest dostępny również na internetowej stronie Rady:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Można je znaleźć na stronie internetowej Rady: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ WE WRZEŚNIU 2015 R.

Procedura pisemna zakończona w dniu 2 września 2015 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2015/1488 z dnia 2 września 2015 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/798/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Republiki Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 229 z 3.9.2015, s. 12–15	11548/15
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1485 z dnia 2 września 2015 r. w sprawie wykonania art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 224/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej Dz.U. L 229 z 3.9.2015, s. 1–4	11551/15

Procedura pisemna zakończona w dniu 4 września 2015 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIKI GŁOSOWANIA
Decyzja Rady z dnia 4 września 2015 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2016 Dz.U. C 295 z 8.9.2015, s. 2–2	10471/15	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Rady dotyczące środków na płatności

Rada uważnie przeanalizuje list w sprawie poprawek dotyczący rolnictwa (w tym informacje o ewentualnym przeniesieniu dochodów przeznaczonych na określony cel), aby umożliwić odpowiednie dostosowanie poziomu zasobów w dziale 2 (Trwały wzrost gospodarczy: zasoby naturalne) w budżecie na 2016 r.

Zgodnie ze wspólnym oświadczeniem w sprawie planu płatności 2015–2016 Rada apeluje do Komisji, by nadal uważnie analizowała realizację programów na lata 2014–2020. W tym celu zwraca się do Komisji o terminowe przedstawienie zaktualizowanych danych liczbowych dotyczących sytuacji i szacunków odnoszących się do środków na płatności na 2016 r., tak by władza budżetowa mogła w odpowiednim czasie podjąć wszelkie niezbędne decyzje dotyczące uzasadnionych potrzeb.

Oświadczenie Rady dotyczące 5% redukcji personelu

Rada przywołuje porozumienie osiągnięte między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie stopniowego zredukowania personelu o 5% zgodnie z danymi zawartymi w planie zatrudnienia na dzień 1 stycznia 2013 r., która to redukcja zostanie przeprowadzona w latach 2013–2017, jak stanowi pkt 27 porozumienia międzyinstytucjonalnego z 2 grudnia 2013 r. w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami.

Rada przyjmuje do wiadomości monitorowanie przez Komisję postępów w realizacji 5% celu redukcji personelu poczynionych do tej pory przez szereg instytucji, organów i agencji. Wzywa wszystkie instytucje i organy do kontynuowania pozostałej do zrealizowania redukcji personelu do końca pięcioletniego okresu 2017, zgodnie z tabelą zawartą w załączniku 1. Zwraca się do Komisji o przedstawienie także porównywalnych globalnych danych dotyczących agencji zdecentralizowanych i wykonawczych.

Rada przypomina, że zbliża się docelowa data pełnej realizacji 5% redukcji personelu. W związku z tym zdecydowanie ponagla instytucje, które zwlekają z dokonaniem niezbędnych redukcji personelu, by nasiliły starania na rzecz osiągnięcia celu 5% do 2017 roku.

Rada podkreśla także, jak ważne jest ścisłe monitorowanie środków dotyczących wszystkich kategorii personelu zewnętrznego w kontekście dodatkowych zdolności wynikających z wydłużenia czasu pracy do 40 godzin tygodniowo. Z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję w załączniku 2 ogólny obraz skonsolidowanych danych na temat całego personelu zewnętrznego zatrudnianego przez Unię, zgodnie z art. 38 ust. 3 lit. b) rozporządzenia finansowego. Zwraca się do Komisji o dalsze przekazywanie władzy budżetowej tych informacji przy okazji przedstawiania projektów budżetów na kolejne lata.

Rada podkreśla, że postępy w realizacji celu 5% redukcji personelu powinny przyczynić się do oszczędności w wydatkach administracyjnych instytucji.

STANOWISKA W PLANIE ZATRUDNIENIA – WSZYSTKIE INSTYTUCJE										
Dotychczasowe zmiany a 5% cel redukcji w okresie pięciu lat 2013–2017										
Instytucje	Budżet 2012 ¹	Cel redukcji na lata 2013–2017 -5%	Coroczny cel referencyjny ² -1%	Realizacja redukcji stanowisk ³					Pozostała do realizacji część celu 5%	
				2013	2014	2015	2016	Ogółem	Stanowiska	punkty procentowe
Parlament Europejski	6 618	-331	-66	59	-17	-47	-9	-14	317	4,8%
Rada Europejska i Rada	3 136	-157	-31	-46	-42	-22	-32	-142	15	0,5%
Komisja	25 073	-1 254	-251	-250	-250	-263	-252	-1015	239	1,0%
Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej	1 952	-98	-20	-20	-20	-7	-20	-67	31	1,6%
Trybunał Obrachunkowy	885	-44	-9	-9	-9	-9	-9	-36	8	0,9%
Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny	685	-34	-7	-7	-7	-7	-7	-28	6	0,9%
Komitet Regionów	500	-25	-5	-	-5	-5	-7	-17	8	1,6%
Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich	64	-3 ⁴	-1	-	-	-1	-1	-2	1	1,9%
Europejski Inspektor Ochrony Danych	43	-2 ⁴	-	-	-	-1	-1	-2	0	0,3%
Europejska Służba Działań Zewnętrznych	1 679	-84	-17	-	-17	-17	-17	-51	33	2,0%
Ogółem instytucje	40 635	-2 032	-407	-273	-367	-379	-355	-1 374	658	1,6%
¹ Zatwierdzone stanowiska na 2012 r., z wyłączeniem przystąpienia Chorwacji (140 stanowisk) i z uwzględnieniem następujących dostosowań: – 60 dodatkowych stanowisk utworzono w Parlamencie Europejskim po zredukowaniu stanowisk w Europejskim Komitecie Ekonomiczno-Społecznym (-36) i Komitecie Regionów (-24), aby uwzględnić w ten sposób skutki umowy o współpracy między tymi instytucjami, podpisanej w dniu 5 lutego 2014 r., – 10 stanowisk przeniesiono z Rady do ESDZ w 2014 r., – 2 stanowiska przeniesiono z ESDZ do Komisji (PMO) w 2014 r., – 1 stanowisko przeniesiono z Trybunału Obrachunkowego do Komisji (PMO) w 2015 r., – 1 stanowisko przeniesiono z Rady do ESDZ w 2015 r., – 6 stanowisk przeniesiono z Rady do Komisji (PMO) w 2015 r., – 2 stanowiska zostaną przeniesione z Parlamentu Europejskiego do Komisji w 2016 r., – 1 stanowisko zostanie przeniesione z Trybunału Obrachunkowego do Komisji w 2016 r.										
² Prognoza liniowa na okres pięciu lat przy założeniu 1% rocznie, dane liczbowe zaokrąglone.										
³ Źródła: zatwierdzone budżety na lata 2013, 2014 i 2015 (z uwzględnieniem budżetów korygujących), projekt budżetu na rok 2016.										
⁴ Oczekuje się, że do końca 2017 r. urząd Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i urząd Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zredukują zatrudnienie, odpowiednio, o 3 i 2 stanowiska.										

ZMIANY W ZATRUDNIENIU PERSONELU ZEWNĘTRZNEGO WE WSZYSTKICH INSTYTUCJACH 2012–2016

Instytucja	B2012		B2013		B2014		B2015		PB2016		Zmiana 2016/2015			Zmiana 2016/2012		
	mln EUR	EPC	mln EUR	EPC	mln EUR	EPC	mln EUR	EPC	mln EUR	EPC	EUR	EPC	% EPC	EUR	EPC	% EPC
Parlament Europejski	220,9	6,675	217,7	6,854	231,0	7,515	237,3	7,253	253,8	7,824	7,0%	571	7,9%	14,9%	1,149	17,2%
Rada Europejska i Rada	8,9	220	10,7	240	9,9	234	10,2	234	10,2	234	0,6%	0	0,0%	15,1%	14	6,4%
Komisja	452,6	8,570	455,5	8,412	448,9	8,313	449,2	8,162	454,0	8,040	1,1%	-123	-1,5%	0,3%	-530	-6,2%
Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej	5,2	142	6,1	158	6,2	163	6,4	171	6,7	177	4,9%	6	3,6%	29,9%	36	25,1%
Trybunał Obrachunkowy	3,5	77	3,5	74	3,4	69	3,5	71	3,9	76	10,7%	5	7,7%	9,7%	-1	-1,2%
Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny	2,7	51	2,7	50	2,5	47	2,6	47	2,5	46	-1,4%	-1	-2,6%	-6,7%	-5	-9,4%
Komitet Regionów	2,6	88	2,6	88	2,5	88	2,5	55	2,7	59	7,6%	4	7,7%	3,0%	-29	-33,0%
Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich	0,2	4	0,3	6	0,4	9	0,5	10	0,5	11	4,8%	1	5,0%	143,8%	7	162,5%
Europejski Inspektor Ochrony Danych	0,3	7	0,4	8	0,4	8	0,4	9	0,4	9	4,9%	0	0,0%	40,8%	2	28,9%
Europejska Służba Działań Zewnętrznych	79,2	1,816	83,1	1,853	80,6	1,894	81,3	1,828	85,9	1,760	5,6%	-68	-3,7%	8,5%	-56	-3,1%
Ogółem instytucje	776,1	17,649	782,6	17,743	785,7	18,338	793,8	17,840	820,6	18,235	3,4%	396	2,2%	5,7%	586	3,3%

Jednostronne oświadczenie Cypru

Jeżeli chodzi o »dział 4: Globalny wymiar Europy – Instrument wsparcia finansowego w celu pobudzenia rozwoju gospodarczego społeczności Turków cypryjskich oraz zmiana rozporządzenia Rady (WE) nr 2667/2000 w sprawie Europejskiej Agencji Odbudowy« – w ramach linii budżetowej 13 07 01, Cypr chciałby ponowić swój wniosek i zdecydowane poparcie dla zwiększenia środków przydzielonych na cel „Środki na rzecz budowania zaufania i pojednania”. W ramach tego celu sprawą kluczową jest utrzymanie na tym samym poziomie co w latach poprzednich środków finansowych na rzecz wspierania działań humanitarnych Komitetu ds. Osób Zaginionych; sprawa ta ma również duże znaczenie polityczne w kontekście podejmowanych starań na rzecz ponownego zjednoczenia Cypru.

3407.posiedzenie Rady Unii Europejskiej (SPRAWY OGÓLNE), które odbyło się w Brukseli w dniu 14 września 2015 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady stwierdzająca, że Zjednoczone Królestwo nie podjęło skutecznych działań w odpowiedzi na zalecenie Rady z dnia 2 grudnia 2009 r.	9453/15
Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1872 z dnia 6 października 2015 r. w sprawie uruchomienia Funduszu Solidarności UE Dz.U. L 275 z 20.10.2015, s. 30–31	11556/15
Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach grupy uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych w odniesieniu do zmiany klimatu i kredytów eksportowych (inteligentne sieci)	11698/15
Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania rocznego Eurojustu za rok 2014	10862/15
Konkluzje Rady w sprawie realizacji planu działania UE w zakresie środków odurzających na lata 2013–2016 pod kątem minimalnych standardów jakościowych w ograniczaniu popytu na środki odurzające w Unii Europejskiej	10371/1/15 REV 1
Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji z Chińską Republiką Ludową dotyczących umowy o zniesieniu obowiązku posiadania wizy krótkoterminowej dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych	11600/15
Decyzja Rady (UE) 2015/1522 z dnia 14 września 2015 r. w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Zamówień Rządowych w sprawie przystąpienia Republiki Mołdawii do zmienionego Porozumienia w sprawie zamówień rządowych Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 144–145	10631/15

Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1521 z dnia 14 września 2015 r. uchylająca decyzję 2013/320/WPZiB dotyczącą wspierania działań w zakresie bezpieczeństwa fizycznego i zarządzania zapasami w celu ograniczenia ryzyka nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (BSiL) oraz amunicją do tych rodzajów broni w Libii i regionie Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 142–143	9878/15
Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1524 z dnia 14 września 2015 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 157–189	11680/15
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2015/1514 z dnia 14 września 2015 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 30–62	11685/15
Decyzja Rady w sprawie podpisania i zawarcia Umowy między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustanawiającej ramy udziału Królestwa Marokańskiego w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską	9349/15
Umowa między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim ustanawiająca ramy udziału Królestwa Marokańskiego w operacjach zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską	9354/1/15 REV 1
Decyzja Rady (UE) 2015/1565 z dnia 14 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 55–57	5420/15

Decyzja Rady w sprawie odwołania decyzji (UE) 2015/... w sprawie zawarcia, w imieniu Unii i państw członkowskich, Protokołu zmieniającego Umowę o transporcie morskim między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a rządem Chińskiej Republiki Ludowej, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej	11467/15
3408. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH), które odbyło się w Brukseli w dniu 14 września 2015 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Konkluzje Rady w sprawie wprowadzania wpisów w SIS do celów odmowy pozwolenia na wjazd i pobyt zgodnie z art. 24 rozporządzenia SIS II na podstawie decyzji nakazującej powrót	11648/15
Decyzja Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 146–156	11161/15
Oświadczenie Komisji Z uwagi na wyjątkowy, pilny i tymczasowy charakter tej decyzji i fakt, że Rada wyraziła zgodę na relokację zaproponowanej liczby 40 000 osób ewidentnie wymagających ochrony, Komisja nie będzie się sprzeciwiać usunięciu z decyzji klucza podziału. Komisja odnotowuje, że w decyzji przyjętej przez Radę, inaczej niż w pierwotnym wniosku Komisji zatwierdzonym przez Parlament Europejski, nie ma obowiązkowego podziału między państwami członkowskimi wnioskodawców ewidentnie wymagających ochrony międzynarodowej. Komisja podkreśla, że zgodnie z art. 4 tej decyzji 40 000 osób wymagających ochrony międzynarodowej zostanie relokowanych z Włoch i Grecji na terytorium pozostałych państw członkowskich. Komisja wzywa wszystkie państwa członkowskie do jak najszybszej realizacji tego celu. Stanowisko to pozostaje bez uszczerbku dla wniosku Komisji dotyczącego decyzji Rady ustanawiającej dodatkowe środki dotyczące relokacji (COM(2015) 451).	

3409. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ŚRODOWISKO), które odbyło się w Brukseli w dniu 18 września 2015 r.**AKTY USTAWODAWCZE**

AKT	DOKUMENT	TRYB GŁOSOWANIA	WYNIKI GŁOSOWANIA
Stanowisko Rady (UE) nr 13/2015 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG Dz.U. C 360 z 30.10.2015, s. 1–36	9173/15 9173/15 ADD 1	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które głosowały przeciw: BE, EE, IE, MT, NL, AT, SK

Oświadczenie Belgii, Estonii, Irlandii, Malty, Niderlandów i Słowacji

1. Zgadza się co do tego, że stara dyrektywa o imprezach turystycznych wymaga rewizji z powodu olbrzymich zmian, jakie zaszły na rynku podróży. Popieramy poprawę ochrony konsumentów w obszarach, w których jest to konieczne, np. w przypadku tzw. pakietów dynamicznych. Popieramy również ochronę imprez turystycznych na wypadek niewypłacalności.
2. Nasze wątpliwości budzi jednak sposób, w jaki przebiega ta rewizja. Regulacje muszą być inteligentne i jasne, a także wykonalne. Mamy poważne wątpliwości co do tego, czy tak jest w przypadku przedmiotowego wniosku.
3. Pierwsza kwestia, którą chcemy poruszyć, dotyczy poziomu harmonizacji. W dyrektywie określono, że celem jest maksymalna harmonizacja. W rzeczywistości wstawione są jednak liczne klauzule umożliwiające wszelkiego rodzaju odstępstwa lub zastosowanie opcji. Nie jest to krok naprzód w kierunku stworzenia rynku wewnętrznego imprez turystycznych.
4. Druga kwestia dotyczy tego, że chociaż uznajemy, że istnieje różnica między imprezą turystyczną, powiązanymi usługami turystycznymi i pojedynczymi usługami turystycznymi, prawdziwy problem polega na tym, że usługodawcy lub konsumenci mogą nie być świadomi faktu, że sprzedają/kupują imprezę turystyczną, powiązaną usługę turystyczną lub żadną z nich lub też je obie. Jednak w dwóch pierwszych wymienionych przypadkach zastosowanie mają wszelkie rodzaje praw i obowiązków i w tych przypadkach usługodawca musi wykupić ochronę na wypadek niewypłacalności. Sytuacja jest tym bardziej skomplikowana, że obowiązują różne środki ochrony w zależności od sprzedawanego produktu, co w konsekwencji może nawet doprowadzić do tego, że taka sama ochrona jest wykupywana dwukrotnie, co ma oczywiście negatywny wpływ na cenę, którą musi zapłacić podróżny.

5. Inną kwestią jest to, że przemysł turystyczny składa się głównie z dużej liczby małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Te MŚP będą zmuszone ponieść główny ciężar problemów związanych z imprezami turystycznymi, powiązanymi usługami turystycznymi i usługami turystycznymi sprzedawanymi oddzielnie. W szczególnych przypadkach mogą być nawet zobowiązane do wykupienia ochrony na wypadek niewypłacalności w imieniu usługodawcy o wiele większego niż one same. Jeżeli chodzi o tę kwestię, ważne są także równe szanse w stosunku do operatorów z państw trzecich. Jednakże w przypadku operatorów z państw trzecich wymóg posiadania obowiązkowej ochrony na wypadek niewypłacalności jest niemożliwy do wyegzekwowania i w związku z tym może zakłócić konkurencję. Ponadto problemem jest także to, że wniosek ma potencjalnie negatywny wpływ na usługi przewozów lotniczych, zwłaszcza w przypadku państw członkowskich, których sektor turystyki jest bardziej zależny od transportu lotniczego. Ze względu na powyższe kwestie obawiamy się, że przedmiotowy wniosek nie przyczyni się do tego, że branża turystyczna będzie lepiej prosperować.

6. Naszym zdaniem aspekty przedmiotowego wniosku są sprzeczne z celami strategii dotyczącej jednolitego rynku cyfrowego, która ma służyć przewyżczeniu przeszkód w pełnym korzystaniu z internetu i technologii cyfrowych, z korzyścią i dla konsumentów, i dla przedsiębiorców. Istnieje ryzyko, że wniosek spowoduje ograniczenie innowacji i zakłócenie konkurencyjności naszego sektora turystyki, prowadząc ostatecznie do wyższych cen i mniejszego wyboru dla konsumentów.

7. Wszystkie powyższe elementy wskazują, że propozycje kompromisowe nie przyczyniają się do wypracowania realistycznego i wykonalnego rozwiązania. Wniosek nie przyczynia się również do tworzenia dobrze prosperującej i kwitnącej branży turystycznej, która jest zdominowana przez MŚP. Nie możemy zatem poprzeć tego wniosku.

Oświadczenie Austrii

U podstaw kształtowania polityki UE powinno leżeć jasne, proste, praktyczne i niezbędne prawodawstwo. Jest to szczególnie ważne dla małych i średnich przedsiębiorstw, które zazwyczaj nie dysponują środkami na zaawansowane ekspertyzy prawne i w związku z tym często mają trudności ze śledzeniem zmian legislacyjnych. W tym sensie inteligentne regulacje odgrywają kluczową rolę, jeśli chodzi o nasze ramowe warunki gospodarcze.

Sektor turystyki ma znaczny udział w austriackim PKB i dlatego ma niezmiernie ważne znaczenie gospodarcze. Nadal mamy poważne wątpliwości co do ostatecznego tekstu i obawiamy się, że wiąże się on z poważnymi konsekwencjami dla małych i średnich usługodawców oferujących zakwaterowanie.

Usługodawcy oferujący zakwaterowanie często mają do czynienia z decyzjami konsumentów w sprawie pewnych oddzielnych usług, po tym jak konsument wyraził już zgodę na opłacenie zakwaterowania bez określonej oferty ze strony usługodawcy. Kwestie te były często poruszane przez Austrię na szczeblu technicznym i politycznym, również w formie pisemnej. Ostateczne brzmienie nie jest jednak wciąż jasne.

Austria nie może zatem poprzeć proponowanego projektu dyrektywy.

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmiany dyrektywy 2003/87/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 264 z 9.10.2015, s. 1–5	32/15	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które głosowały przeciw: BG, HR, CY, HU, PL, RO
Oświadczenie Finlandii Finlandia popiera ustanowienie rezerwy stabilności rynkowej, która może poprawić skuteczność systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz zwiększyć jego zdolność dostosowywania się do wstrząsów zewnętrznych. System handlu uprawnieniami do emisji powinien zapewniać rynkom przewidywalność, a próg stanowiący podstawę interwencji i odnowienia warunków handlowych powinien pozostać wysoki. Przewidywalność ma kluczowe znaczenie w inwestycjach energetycznych, zatem konieczne jest, by uzgodnione przepisy dotyczące rezerwy stabilności rynkowej były jasne, trwałe i jednoznaczne. Finlandia podkreśla potrzebę zagwarantowania światowej konkurencyjności europejskiego sektora energochłonnego. W związku z tym w ramach zbliżającego się przeglądu system handlu uprawnieniami do emisji Komisja powinna przyjrzeć się wpływowi rezerwy stabilności rynkowej na wzrost, zatrudnienie, konkurencyjność przemysłu Unii Europejskiej oraz na ryzyko ucieczki emisji. Ważne jest również, by rozważyć ustanowienie na szczeblu UE systemu, który kompensowałby pośrednie koszty unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji ponoszone przez sektor energochłonny. Ponadto Finlandia podkreśla, że należy rozważyć objęcie promowania inwestycji w rozwiązania niskoemisyjne we wszystkich państwach członkowskich przyszłym unijnym finansowaniem innowacji. Oświadczenia Komisji – Zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z października 2014 r. w ramach przeglądu systemu handlu emisjami zostanie między innymi rozważona kwestia, czy uprawnienia nieprzydzielone powinny być wykorzystywane do przeciwdziałania ryzyku ucieczki emisji. – Czasowe wyłączenie przewidziane w art. 1 ust. 3 akapit drugi nie tworzy precedensu dla przeglądu systemu handlu emisjami.			

Wspólne oświadczenie Polski, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji i Węgier

Polska, Bułgaria, Rumunia, Chorwacja i Węgry nie mogą poprzeć ostatecznego tekstu kompromisowego w odniesieniu do propozycji decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej ustanowienia i funkcjonowania rezerwy zapewniającej stabilność rynku dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE.

Polska, Bułgaria, Rumunia, Chorwacja i Węgry popierają wszelkie niezbędne i odpowiednie środki wpływające na liczbę uprawnień do emisji i jednostek na rynku EU ETS. Jednakże, w naszej opinii, środki te powinny zapewnić długoterminową przewidywalność dla uczestników rynku, a także powinny w pełni respektować wszystkie postanowienia konkluzji Rady Europejskiej odnoszące się do polityki Unii Europejskiej w zakresie klimatu i energii.

Polska, Bułgaria, Rumunia, Chorwacja i Węgry są zdecydowanie przeciwne rozpoczęciu funkcjonowania rezerwy stabilizującej rynek (MSR) przed 2021 rokiem. W naszej ocenie, wcześniejsze rozpoczęcie funkcjonowania rezerwy (od 2019 roku) oraz skierowanie bezpośrednio do rezerwy uprawnień do emisji wycofanych w ramach backloadingu oraz uprawnień niewykorzystanych w III okresie rozliczeniowym systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych nie tylko zmieni obecne ramy prawne pakietu energetyczno-klimatycznego do 2020 r., ale również będzie to poważnie naruszało przewidywalność rynku dla jego uczestników.

Ponadto, przeniesienie 900 mln uprawnień do emisji wycofanych w ramach backloadingu bezpośrednio do rezerwy stabilizującej rynek spowoduje znaczne zmniejszenie puli uprawnień do emisji dla okresu rozliczeniowego 2013–2020, a tym samym zwiększenie celu 20% redukcji emisji gazów cieplarnianych, zatwierdzonego przez Radę Europejską w roku 2007 i potwierdzonego w roku 2008.

Warto również przypomnieć, że zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 23 i 24 października 2014 r. głównym instrumentem unijnym służącym osiągnięciu docelowego poziomu redukcji emisji będzie sprawnie funkcjonujący, zreformowany system EU ETS z instrumentem służącym stabilizacji rynku zgodnie z wnioskiem Komisji, co sugeruje rok 2021 jako datę wejścia w życie mechanizmu rezerwy stabilizującej rynek. W związku z tym ostateczny tekst kompromisowy stoi w sprzeczności z konkluzjami Rady Europejskiej.

Podczas negocjacji Polska podnosiła kwestię podstawy prawnej zastosowanej w przypadku decyzji ws. MSR. Przedmiotowa decyzja w znaczący sposób wpłynie na decyzje państw członkowskich dotyczące wyboru źródeł energii i struktury zaopatrzenia w energię, wobec czego powinna zostać przyjęta przez Radę w sposób jednomyślny, zgodnie ze specjalną procedurą legislacyjną, po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, na podstawie artykułu 192 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Polska, Bułgaria, Rumunia, Chorwacja i Węgry są w pełni przekonane, że mechanizm zarządzania nadwyżką uprawnień do emisji będzie miał znaczący wpływ na rynek uprawnień do emisji w ramach systemu EU ETS. Kontrolowanie podaży uprawnień do emisji z wolumenu aukcyjnego będzie miało poważne konsekwencje ekonomiczne, społeczne i finansowe dla państw członkowskich, jak i dla sektorów przemysłowych narażonych na ryzyko ucieczki emisji. Mimo wielokrotnych próśb podczas negocjacji, ocena wpływu nie określa ewentualnej skali potencjalnego wpływu MSR na ceny uprawnień do emisji, na ceny energii elektrycznej oraz na inne aspekty gospodarcze i społeczne, w tym zwłaszcza te związane ze zmianami wprowadzonymi w trakcie negocjacji w Radzie i Parlamencie Europejskim. Biorąc to wszystko pod uwagę, nie możemy poprzeć tekstu kompromisowego, który został wypracowany bez rozpatrzenia wszystkich bezpośrednich i pośrednich jego skutków oraz powoduje brak przejrzystości i pewności prawnej dla uczestników rynku uprawnień do emisji.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1794 z dnia 6 października 2015 r. zmieniająca dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE, 2009/38/WE i 2002/14/WE oraz dyrektywy Rady 98/59/WE i 2001/23/WE w odniesieniu do marynarzy (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U. L 263 z 8.10.2015, s. 1–5	33/15	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państwo, które wstrzymało się od głosu: MT
---	-------	-------------------------	---

Oświadczenie Malty

Malta w pełni popiera zmianę dyrektywy w celu poprawy warunków życia i pracy marynarzy oraz zwiększenia atrakcyjności zatrudnienia w sektorze morskim. Uważa jednak, że rozszerzenie na marynarzy ram legislacyjnych UE mających zastosowanie do pracowników lądowych nie jest odpowiednim środkiem do osiągnięcia tych celów. W transporcie morskim przepisy i konwencje uzgodnione na szczeblu międzynarodowym, w szczególności przez IMO i MOP, oraz ich ogólnościowa ratyfikacja, skuteczna realizacja i egzekwowanie są niezbędne do zapewnienia na świecie równych warunków dla bezpiecznego, pewnego i przyjaznego dla środowiska transportu morskiego oraz ochrony marynarzy, a także do zabezpieczenia konkurencyjności unijnego sektora morskiego w perspektywie długookresowej. Jedynym sposobem zapewnienia ochrony marynarzy z UE jest przyjęcie polityki globalnej, a nie środków regionalnych, które mogłyby prowadzić do zmiany bandery i osłabienia możliwości wdrożenia i egzekwowania unijnych wymogów związanych z gospodarką morską na statkach.

Malta nie zgadza się również z tym, że podstawą przyjęcia przedmiotowej dyrektywy może być art. 153 ust. 2 TFUE w związku z art. 153 ust. 1 lit. b) i e) TFUE. Malta jest zdania, że właściwą podstawą prawną do zmiany dyrektywy w sprawie zwolnień grupowych oraz dyrektywy w sprawie przejęcia przedsiębiorstw jest art. 153 ust. 2 w związku z art. 153 ust. 1 lit. d) TFUE, ponieważ obydwie te dyrektywy dotyczą ochrony pracowników w przypadku rozwiązania ich umowy o pracę. Zgodnie z tym zmiany do tych dyrektyw należało przyjąć jednomyślnie.

Zatem, z wyżej wymienionych powodów, choć zdecydowanie wspierając cele polepszenia warunków życia i pracy marynarzy, Malta wstrzymuje się od głosu.

Oświadczenie Niemiec

W dniu 19 listopada 2013 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie marynarzy zmieniającej dyrektywy 2008/94/WE, 2009/38/WE, 2002/14/WE, 98/59/WE oraz 2001/23/WE w celu uwzględnienia marynarzy w zakresie zastosowania powyższych dyrektyw i objęcia marynarzy ochroną udzielaną przez te dyrektywy.

Republika Federalna Niemiec popiera cele dyrektywy zmieniającej polegające na poprawie warunków życia i pracy marynarzy.

Niemniej jednak Republika Federalna Niemiec wątpi, czy podstawą przyjęcia przedmiotowej dyrektywy może być art. 153 ust. 2 TFUE w związku z art. 153 ust. 1 lit. b) i e) TFUE i czy może się to odbyć zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Dotyczy to zwłaszcza zmian do dyrektywy Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. (dyrektywa o zwolnieniach grupowych) przewidzianych w art. 4 oraz zmian do dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. (dyrektywa o prawach nabytych) przewidzianych w art. 5.

Z punktu widzenia Republiki Federalnej Niemiec do zmian w dyrektywie o zwolnieniach grupowych i do zmian w dyrektywie o prawach nabytych właściwą podstawą prawną jest art. 153 ust. 1 lit. d), ponieważ odnosi się on do ochrony pracowników w przypadku zakończenia zatrudnienia. Na tym wyraźnie koncentruje się tematyka tych dwóch zmienianych instrumentów. Na mocy tej podstawy prawnej Rada przyjmuje dyrektywę jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą. Zgodnie z tym dyrektywy te zostały przyjęte jednomyślnie.

W opinii rządu federalnego materia regulacyjna obu wyżej wspomnianych dyrektyw nie koncentruje się ani wokół „warunków pracy” (art. 153 ust. 1 lit. b) TFUE), ani wokół „informacji i konsultacji z pracownikami” (art. 153 ust. 1 lit. e) TFUE), do czego można by zastosować zwykłą procedurę ustawodawczą, tj. co mogłoby zostać przyjęte większością kwalifikowaną.

Rząd federalny podkreśla, że podziela i popiera merytoryczne cele dyrektywy zmieniającej. Republika Federalna Niemiec popiera zatem przedmiotową decyzję niezależnie od swojej opinii prawnej dotyczącej kwestii odpowiedniej zasady rządzącej kompetencjami.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1843 z dnia 6 października 2015 r. ustanawiające procedury unijne w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Unii zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (tekst jednolity) Dz.U. L 272 z 16.10.2015, s. 1–13	15/15	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
Decyzja Rady dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 6 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 Dz.U. C 310 z 19.9.2015, s. 2–2	11691/15	Większość kwalifikowana	Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM			
AKT		DOKUMENT / OŚWIADCZENIA	
Decyzja Rady (UE) 2015/1734 z dnia 18 września 2015 r. określająca stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej podczas 12. Zgromadzenia Ogólnego Międzypaństwowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF) w odniesieniu do pewnych zmian w Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF) oraz w jej załącznikach Dz.U. L 252 z 29.9.2015, s. 43–48		11560/15	

Oświadczenie Niemiec

Stanowisko prawne Niemiec jest takie, że Niemcy są uprawnione do głosowania nad punktem 8 (częściowa zmiana COTIF – konwencji podstawowej), 10 (częściowa zmiana załącznika D (CUV R)) i 13 (zmienione i skonsolidowane sprawozdanie wyjaśniające), również wbrew decyzji Rady. Powodem tego jest brak kompetencji Unii w przedmiotowej kwestii. Podział kompetencji pomiędzy Unią a państwami członkowskimi jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości (sprawa C-600/14 Niemcy przeciwko Radzie). Do czasu podjęcia odnośnej decyzji przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości Niemcy będą korzystały ze swojego prawa głosu na forum Zgromadzenia Ogólnego OTIF – zachowując swoje stanowisko prawne i bez względu na postępowanie toczące się przed ETS – nie naruszając tej decyzji Rady, choć uważają ją za niezgodną z prawem.

Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa

Zjednoczone Królestwo wyraża ubolewanie, że decyzja Rady (UE) 2015/... nie odzwierciedla faktu, że Unia Europejska dzieli z państwami członkowskimi kompetencję w odniesieniu do załącznika D (CUV UR) i, w związku z tym, do zmiany art. 12 Konwencji COTIF, odpowiednio pkt 10 i 8 załącznika do decyzji Rady.

Podział kompetencji dotyczącej tych zmian jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości UE w sprawie C-600/14 Niemcy przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Przepisy załącznika D ograniczają się do praw i obowiązków stron umowy użytkowania pojazdów w międzynarodowym ruchu kolejowym. Przepisy te są zupełnie odmienne od przepisów UE dotyczących bezpieczeństwa i konserwacji pojazdów i nie mogą one wpływać na te przepisy UE ani zmieniać zakresu ich stosowania.

Aby nie uprzedzać wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-600/14, Zjednoczone Królestwo wstrzymuje się od głosu w sprawie przedmiotowej decyzji Rady.

Oświadczenie Francji

Podział kompetencji między Unią Europejską i państwami członkowskimi w odniesieniu do zmian dotyczących art. 12 konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami i załącznika D (jednolite zasady dotyczące umowy użytkowania pojazdów w międzynarodowym ruchu kolejowym) wspomnianej konwencji stanowią przedmiot postępowania toczącego się w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Francja jest zainteresowaną stroną w tym postępowaniu i domaga się unieważnienia przez Trybunał decyzji Rady nr 2014/699/UE z dnia 24 czerwca 2014 r., w szczególności z uwagi na fakt, że zawiera ona zalecenie dotyczące skoordynowanego stanowiska w sprawie zmiany art. 12 i że potwierdza wyłączną kompetencję Unii w zakresie częściowej zmiany załącznika D. Francja nie może zatem poprzeć przyjęcia obecnej decyzji, skoro trwa postępowanie.

Niemniej Francja popiera przyjęcie tych zmian w wersji, w jakiej są zapisane w obecnej decyzji, przez Zgromadzenie Ogólne OTIF.

Decyzja Rady (UE) 2015/1913 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (CETS nr 196) Dz.U. L 280 z 24.10.2015, s. 22–23	11217/15
Decyzja Rady (UE) 2015/1914 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Protokołu dodatkowego do Konwencji Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi (CETS nr 196) Dz.U. L 280 z 24.10.2015, s. 24–25	11218/15
Oświadczenie Komisji Komisja przypomina, że zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE Unia posiada wyłączną kompetencję zewnętrzną do podpisania i zawarcia protokołu dodatkowego uzupełniającego Konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi. Ponadto zgodnie z tym postanowieniem państwa członkowskie nie mogą podpisać i zawrzeć ww. protokołu. Wyłączna kompetencja Unii obejmuje cały protokół, w tym jego art. 7, który ma charakter pomocniczy wobec zasadniczych postanowień protokołu. W tym kontekście Komisja zastrzega sobie prawo do zastosowania wszystkich środków prawnych będących do jej dyspozycji, aby zapewnić poszanowanie postanowień Traktatów. Jeżeli chodzi o Konwencję, Komisja uważa, że kompetencja Unii nie ogranicza się do dziedzin wchodzących w zakres decyzji ramowej w sprawie zwalczania terroryzmu.	
Decyzja Rady w sprawie ewentualnego przeniesienia siedziby Międzynarodowej Organizacji Kakao z Londynu do Abidżanu	11642/15
Decyzja Rady (UE) 2015/1570 z dnia 18 września 2015 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady ds. Handlu Usługami Światowej Organizacji Handlu w odniesieniu do zatwierdzenia preferencyjnego traktowania zgłoszonego przez członków WTO, innych niż Unia i jej państwa członkowskie, dotyczącego usług i usługodawców z członków będących krajami najsłabiej rozwiniętymi, w odniesieniu do stosowania środków innych niż opisane w art. XVI GATS Dz.U. L 245 z 22.9.2015, s. 6–7	11213/15

Oświadczenie Komisji

Komisja z aprobatą odnotowuje przyjęcie decyzji Rady określającej stanowisko UE, zgodnie z którym należy poprzeć zatwierdzenie traktowania uprzywilejowanego przyznanego przez członków WTO innych niż UE i jej państwa członkowskie na rzecz usług i usługodawców z krajów najsłabiej rozwiniętych w odniesieniu do stosowania środków innych niż opisane w art. XVI GATS („Dostęp do rynku”) zgodnie z decyzją ministerialną WTO (WT/L/918) z dnia 7 grudnia 2013 r.

Komisja zauważa, że zaproponowano, by w tej sprawie decyzję przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w odniesieniu do stanowiska państw członkowskich na forum WTO przyjąć za wspólną zgodą. Komisja jest zdania, że decyzja Rady byłaby pod względem prawnym wystarczająca do poparcia zatwierdzenia traktowania uprzywilejowanego przyznanego w tym przypadku oraz że odrębna decyzja jest nieuzasadniona, gdyż handel usługami transportowymi objęty jest kompetencjami UE zgodnie z definicją znajdującą się w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Oświadczenie Irlandii

Przepisy dotyczące czasowej obecności osób fizycznych w celach służbowych zawarte w powiadomieniu wydanym na mocy decyzji Rady są dla Irlandii jako części Unii wiążące jedynie w takim zakresie, w jakim Irlandia powiadomiła o zamiarze uczestnictwa w powyższej decyzji zgodnie z Protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Irlandia zadba o to, by czasowa obecność osób fizycznych w celach służbowych była dozwolona zgodnie z tymi przepisami.

Konkluzje Rady w sprawie przygotowań do 21. sesji Konferencji Stron (COP 21) Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w Sprawie Zmian Klimatu (UNFCCC) i 11. spotkania Stron protokołu z Kioto (CMP 11) (Paryż, 30 listopada – 11 grudnia 2015 r.)

12165/15

3411. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH), które odbyło się w Brukseli w dniu 22 września 2015 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja Rady (UE) 2015/1523 z dnia 14 września 2015 r. ustanawiająca środki tymczasowe w obszarze ochrony międzynarodowej na rzecz Włoch i Grecji Dz.U. L 239 z 15.9.2015, s. 146-156	12144/15 Wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które głosowały przeciw: CZ, HU, RO, SK państwo, które wstrzymało się od głosu: FI